

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 6/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. M., bytom B., vo veci porušenia jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva vlastniť majetok a základného práva na ochranu vlastníctva a pred porušením zákazu núteného obmedzenia vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5 C 91/04 z 21. júna 2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 Co 283/04 z 31. augusta 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. decembra 2005 doručená sťažnosť Ľ. M. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci porušenia jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva vlastníť majetok a základného práva na ochranu vlastníctva a pred porušením zákazu núteného obmedzenia vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 C 91/04 z 21. júna 2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 17 Co 283/04 z 31. augusta 2004.

Sťažovateľka vo svojom podaní uviedla, že 20. apríla 2004 podala okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia (doplnený podaniami z 11. mája 2004 a 2. júna 2004), ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 1 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku domáhala, aby súd zastavil stavebné konanie a zrušil právoplatnosť „*rozhodnutia o umiestnení stavby*“ z 24. októbra 2003 (rekonštrukcia prevádzkového objektu B., s. r. o., H.). Sťažovateľka uvedeným návrhom sledovala ochranu svojho vlastníckeho práva, ktoré bolo podľa nej ohrozené. Okresný súd napadnutým uznesením návrh sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Toto rozhodnutie považovala sťažovateľka za zmätočné, a preto proti nemu podala v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom poukázala najmä na to, že označené rozhodnutie o umiestnení stavby nadobudlo právoplatnosť napriek tomu, že ho napadla odvolaním. Krajský súd však odvolanie sťažovateľky proti rozhodnutiu prvostupňového súdu uznesením sp. zn. 17 Co 283/04 z 31. augusta 2004 zamietol.

Sťažovateľka zastáva názor, že uvedenými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu bolo porušené jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základné právo podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 ústavy. Okrem vyslovenia porušenia jej práv sa sťažovateľka domáha aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume od 300 000 – do 500 000 Sk, a to najmä s poukazom na to, že hodnota jej vlastnícky patriacej nehnuteľnosti sa v dôsledku vybudovania priemyselného objektu v jej bezprostrednej blízkosti do značnej miery znížila.

Z informácie okresného súdu poskytnutej ústavnému súdu 4. januára 2006 vyplýva, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 5 C 91/04 z 21. júna 2004 v spojení

s uznesením krajského súdu sp. zn. 17 Co 283/04 z 31. augusta 2004 nadobudlo právoplatnosť 27. októbra 2004.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, I. ÚS 62/02, IV. ÚS 96/05, III. ÚS 272/05). Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Sťažovateľka tvrdí, že k namietanému porušeniu jej práv malo dôjsť označenými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, ktoré, ako už bolo uvedené, nadobudli právoplatnosť 27. októbra 2004.

So zreteľom na dátum doručenia sťažnosti ústavnému súdu (21. decembra 2005, na poštovú prepravu podanej 19. decembra 2005) ústavný súd konštatuje, že v čase, keď sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich základných práv podľa čl. 127 ústavy namietajúc protiústavnosť označených rozhodnutí všeobecných súdov, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2006